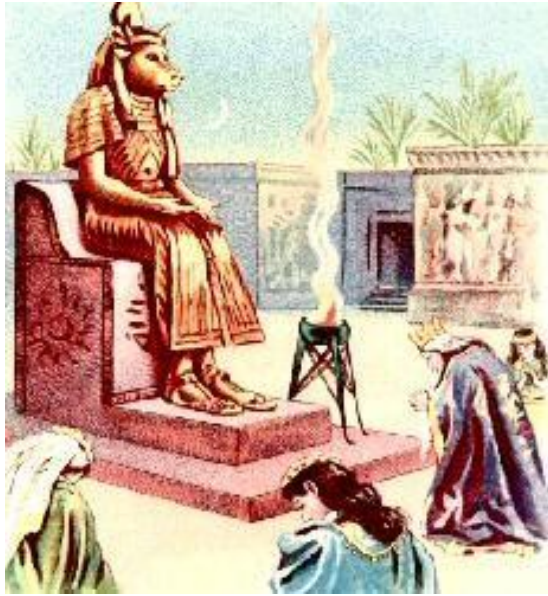

תקציר סיפור הולדת שמשון / פרק יג

- ❖ אביו של שמשון – מנוח, התגורר בעיר צרעה שבנחלת שבט דן.
- ❖ אמו של שמשון – שמה אינו מוזכר, מכונה בפרק אשת מנוח.
- ❖ מלאך-אלקים התגלה לאמו העקרה של שמשון, ובישר לה שעומד להיוולד להם בן, שעוד מבטן יגדל כנזיר אלוהים. ייעודו – להתחיל להושיע בנ"י מפלשתים.
- ❖ כנזיר, אסור לו שתיית יין וכל מה שיוצא מהענבים. וכן נאסר עליו לגלח את שיערו.
- ❖ שמשון נולד וגדל, ומשהגיע לפרקו רוח ה', רוח של גבורה החלה מפעמת בו.

חטא בניי
ויסיפו בני-ישראל לעשות הרע בעיני-ה' !

עונש
ויתנם ה' ביד פלשתים 40 שנה

וְיִהְיֶה אִישׁ אֶחָד

מְצַרְעָה (=עיר בנחלת שבט דן נמצאת בשפילה)

מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי (ממשפחת שבט דן) וְשָׁמוֹ מְנוּחַ,

וְאִשְׁתּוֹ עֵקֶרָה וְלֹא יִלְדָה

וַיֵּרָא מֵלֶאדָה-ה' אֶל הָאִשָּׁה, וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ:

הִנֵּה נָא אֶת עֶקְרָה וְלֹא יִלְדָתָ, וְהָרִית וְיִלְדָתָ בֵּן !

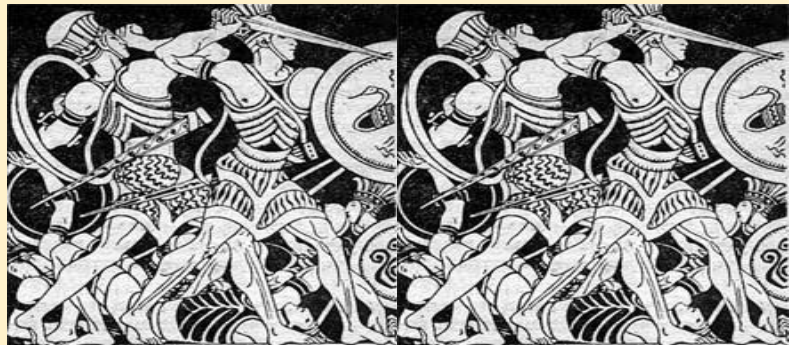
וְעַתָּה הִשְׁמְרֵי נָא:

א. וְאַל תִּשְׁתֵּי יַיִן וְשֵׁכָר !

ב. וְאַל תֹּאכְלֵי כָּל טָמֵא (=מאכלים טמאים)

ג. וּמִזְרָה (=תער, מספריים) לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ (=לא יגלח שערות ראשו!)

כִּי נְזִיר-אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעַר מִן הַבֶּטֶן (=כיוון שנזירות הבן שיוולד תחל כבר מהבטן כל זמן שהילד בבטן גם עלייך להתנהג כמו נזיר מבחינת להימנע משתיית יין ומאכילת טמא)

ויעודו: וְהוּא יַחַל לְהוֹשִׁיעַ
אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים !

(הערה: עניין התחלה מופיעה עוד אצל שמשון. "ותחל רוח ה' לפעמו",
"ותחל לענותו", "ויהל שער ראשו לעמח...")

איש-הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי (=נביא בא אלי, הוא
לא הבינה שזה מלאך ממש) וּמְרָאָהוּ כְּמְרָאָה
מְלָאךְ-הָאֱלֹהִים, נֹרָא מְאֹד!
וְלֹא שְׁאַלְתִּיהוּ אִי מַזָּה הוּא
וְאֵת שְׁמוֹ לֹא הִגִּיד לִי.

וַיֹּאמֶר לִי: הֲנֶךָ הָרָה וַיִּלְדֶּת בֵּן! וְעַתָּה:
א. אַל תִּשְׁתֵּי יַיִן וְשִׁכָר!
ב. וְאַל תֹּאכְלִי כָּל טֶמְאָה!
כִּי נֹזֵר-אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעַר מִן הַבֶּטֶן עַד יוֹם-מוֹתוֹ!

מלאך – האלהים מתגלה שוב למנוח ואשתו

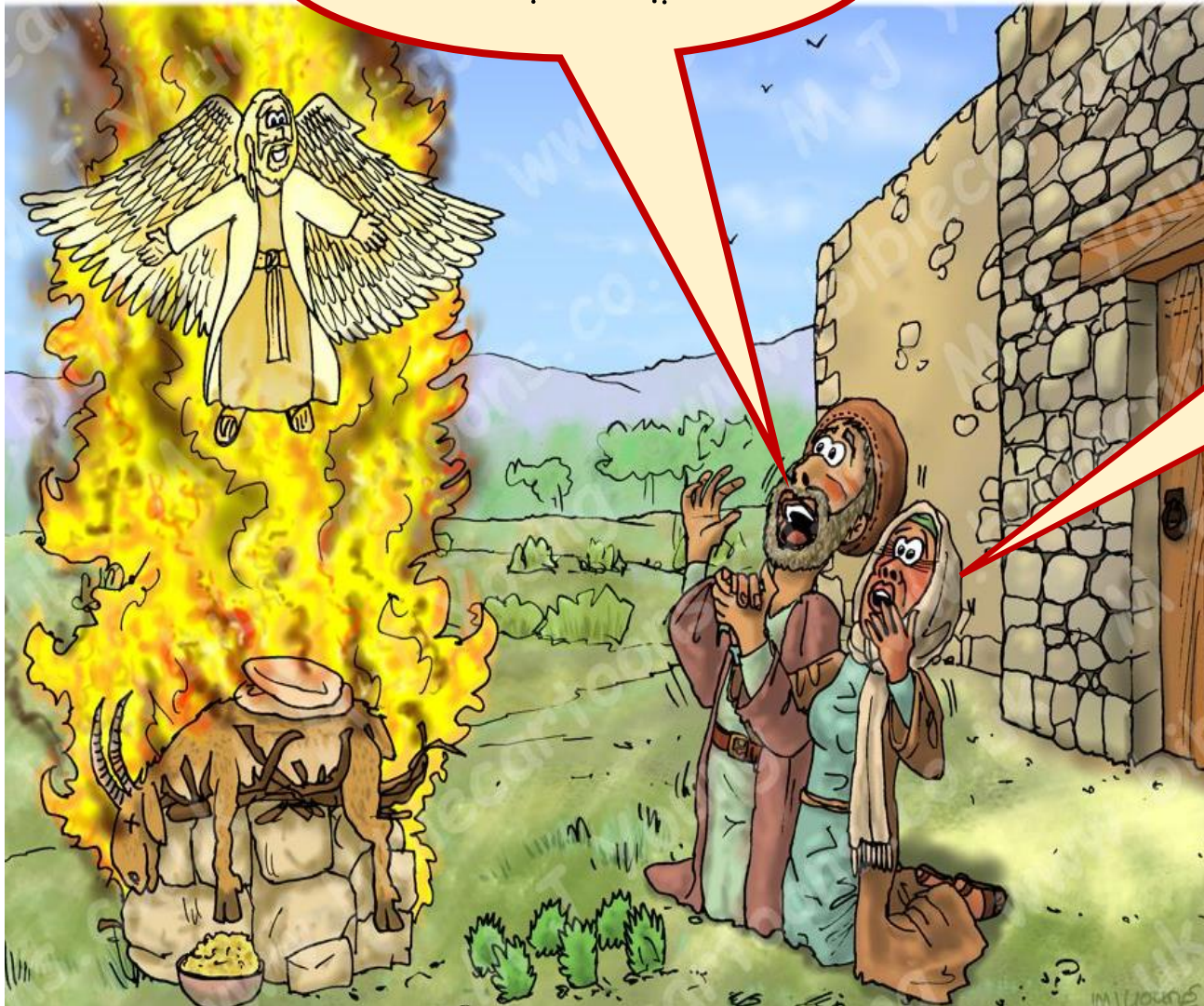
אלקים / מלאך האלקים	מנוח
<p>וישמע האלהים בקול מנוח. ויבא מלאך – האלהים עוד אל האשה (ט) (הערה: רק בפס' זה המלאך מוגדר כ"מלאך אלהים" בשאר נאמר "מלאך ה'")</p>	<p>ויעתר (=התפלל) מנוח אל ה', ויאמר: בי ה' (=אנא ה'): איש – האלהים אשר שלחת, יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד</p>
<p>והיא יושבת בשדה ומנוח אישה (=בעלה) אין עמה, ותמהר האשה ותריץ ותגד לאישה, ותאמר אליו: הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי.</p>	
<p>ויאמר: אני !</p>	<p>ויקם וילך מנוח אחרי אשתו, ויבא אל האיש (מנוח לא מבין עדיין שמדובר במלאך – ה', מבחינתו זה איש – אלהים) ויאמר לו: האתה האיש אשר דברת אל האשה ?</p>
<p>ויאמר מלאך – ה' אל מנוח: מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר: מכל אשר יצא מגפן – היין לא תאכל, ויין ושכר אל תשת, וכל טמאה אל תאכל, כל אשר עויתיה תשמר !</p>	<p>ויאמר מנוח: עתה יבא דבריה מה יהיה משפט – הנער ומעשהו ? (=כיצד ננהג ונעשה בנער ?)</p>

מנוח מעלה גדי עזים ומנחה לאיש

מלאך-ה'	מנוח
<p>וַיֹּאמֶר מְלָאךְ-ה' אֶל מְנוּחַ: אִם תַּעֲצֹרְנִי: לֹא אֲכַל בְּלֶחֶמְךָ! וְאִם תַּעֲשֶׂה עֲלָי: לֹה' תַּעֲלֶנָּה! הערת הכתוב: כִּי לֹא יָדַע מְנוּחַ כִּי מְלָאךְ-ה' הוּא (=מכיוון שמנוח עדיין לא הבין שהוא מלאך אלא חשב שהוא נביא, הוא מציע לו לעשות עבורו גדי עזים לאכילה)</p>	<p>וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל מְלָאךְ-ה': נַעֲצֹרָה (=נעכבה) נָא אוֹתְךָ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדֵי-עֲזִים (טו)</p>
<p>וַיֹּאמֶר לוֹ מְלָאךְ-ה': לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשָׁמִי?! וְהוּא פָּלְאִי (=שמי מכוסה, נסתר) (יח)</p>	<p>וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל מְלָאךְ-ה': מִי שְׁמֶךָ (=מי אתה ומה שמך) כִּי יבֹא דְבָרְךָ וְכִבְדֶּנּוּךָ? (=כדי שאם תתממש הבטחתך נכבד אותך?)</p>
<p>וַיַּעַל (=הלהב ו/או המלאך) עַל הָעוֹר לֹה' (=על הסלע ששימש כמזבח לֹה') וּמִפְּלֹא לַעֲשׂוֹת (=המלאך פעל בדרך מופלאה)</p>	<p>וַיִּקַּח מְנוּחַ אֶת גְּדֵי-הָעֲזִים וְאֶת הַמִּנְחָה</p>

מזת-נמות!
כי אלהים ראינו!

לו חפץ ה' להמיתנו:

1. לא לקח מידנו עלה ומנחה

2. ולא הראנו את כל אלה!

3. וכעת לא השמיענו כזאת

(=לא היה מספר לנו את בשורת הבן,, אם נמות
איך נוליד בן !!)

**בעקבות עליות המלאך השמימה בלהב האש
מנוח ואשתו מבינים שהאיש הוא בעצם מלאך-ה'**

מלאך	מנוח ואשתו
ויהי בעלות הלהב (=הלהבה =האש) מעל המזבח השמימה ויעל מלאך-ה' בלהב המזבח	ומנוח ואשתו ראים
ולא יסף עוד מלאך-ה' להראה אל מנוח ואל אשתו	ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה
	אז ידע (=אז הבין) מנוח כי מלאך-ה' הוא

www.artecristiano.org

הולדת שמשון, רוח ה' מפעמת בו (כד-כה)

לידתו: וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה בֶּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׂמִשׁוֹן

גדל עם ברכת ה': וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ ה' (=השגחת ה' ליוותה אותו).

רוח ה' מפעמת בו: וַתִּחַל רוּחַ-ה' לְפַעֲמוֹ (=לעורר ולרגש אותו) בְּמַחְנֵה דָן,

בֵּין צַרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתָּאֵל.

